

[Indenrigsministeren.]

lang Række Spørgsmaal til mig. Jeg maa indrømme, at det var ikke helt let for mig at faa dem noteret i Farten, men jeg tror nok, at de gik ud paa saadan noget som: hvilke byplanmæssige Undersøgelser foretages der, før saadant Byggeri bevilges, hvorledes fastsættes Forholdet mellem Lejligheder for børnerige Familier og andre, og hvordan stiller det sig med Hensyn til Storbymen Københavns Udviklingsmuligheder? Jeg fik af det ærede Medlems Spørgsmaal og navnlig af de Udtalelser, hvormed han ledsagede dem, den Opfattelse, at han mente, Staten skulde kunne raade og regere med alt dette. Jeg maa heroverfor sige, at det, der er Tale om, naar vi behandler dette Lovforslag, er at bevilge Støtte til Byggeri. Det er ikke og skal ikke være Meningen, at Staten skal planlægge og regere, det maa overlades til Kommunerne, og efter min Opfattelse kan vi trygt overlade det til dem. Jeg ved meget vel, at de enkelte Kommuner kan begaa Fejl, og ved ogsaa, at de har begaaet Fejl, men jeg tror, at Fejlene blev hverken mindre eller færre, hvis det hele blev lagt ind under et eller andet Kontor herinde, som kunde raade og regere med det. Jeg maa ud fra det, jeg her har sagt, hævde, at de Problemer, der indeholdes i det ærede Medlems Spørgsmaal, er henlagt til Kommunernes Afgørelse, og Kommunerne skal i Henhold til Lovforslaget tage Hensyn til dets Bestemmelser.

Det ærede Medlem var saa inde paa en Omtale af det filantropiske Byggeri, der omhandles i §§ 14—16, og hævdede, at man ved at gennemføre dem foretog en vis Klassificering af de boligsøgende, og det var det ærede Medlem imod. Det er naturligvis et Standpunkt, som i og for sig er forstaaeligt. Det ærede Medlems Standpunkt bliver imidlertid knap saa forstaaeligt, naar han et Øjeblik senere siger, at den Million Kroner, der er Tale om, skal bruges til Huslejedsættelse for de samme Familier, naar de flytter ind i et almindeligt Hus, der er opført af et eller andet socialt Boligselskab eller en Kommune. Det ærede Medlem bør nemlig være klar over, at herved foretages der ogsaa en Klassificering, nemlig derved, at disse Familier kommer til at betale lavere Husleje end de andre, og jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Klassificering vil mærkes og føles stærkere end den, det ærede Medlem talte om, men som jeg i øvrigt ikke kan se i væsentlig Grad finder Sted.

Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen omtalte Haandværkerudgifterne. Jeg har allerede omtalt dette Spørgsmaal og er

parat til at drøfte det i Udvalget med det Formaal at faa ogsaa de bymæssigt bebyggede Kommuner stillet bedst muligt. Jeg erkender, at der i store Stationsbyer o. lign. i høj Grad findes et Boligproblem, som vi maa gøre alt tænkeligt for at faa løst.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen henvendte en Række Bemærkninger til den højtærede Statsminister. Jeg er sikker paa, at Statsministeren med Interesse vil gøre sig bekendt med disse Bemærkninger og overveje de Problemer, de indeholdt.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Sneum skal jeg bemærke, at jeg er helt vel klar over, at Boligspørgsmaalet ikke er et specielt københavnsk Problem, men i mindst lige saa høj Grad, ja, forholdsmæssigt vel i endnu højere Grad er et Provinsbyproblem, og det skal der naturligvis i Administrationen af Lovgivningen blive taget tilbørligt Hensyn til, saa at der ikke skal ske det, som det ærede Medlem advarede imod, nemlig at Provinsbyerne bliver forfordelt.

Fr. Dalgaard: De Bemærkninger, jeg indledede med om det, som man maatte lægge særlig Mærke til i Lovforslaget, den store Støtte, som Venstregeringen foreslog, var ikke ment og heller ikke sagt som en Misbilligelse, tværtimod, det var i Virkeligheden Udtryk for en meget stor Anerkendelse. Men jeg fandt Anledning til at understrege, at Forholdene var saadan i Dag, som de er.

Den højtærede Indenrigsminister sagde at jeg havde udtalt mig om Privatbyggeriet paa en Maade, som om jeg ikke mente, at det under en eller anden Form kunde komme med i Overgangstiden, naar det drejede sig om at komme paa Højde med det Boligantal, vi skulde opnaa. Saadan har jeg ikke udtalt mig. Det, jeg har sagt, er, at for det første var jeg betænkelig ved den ubegrænsede Støtte, der vil kunne gives det private Byggeri efter Lovforslagets Affattelse, og at der maa være visse Retningslinier, og dem haaber jeg ogsaa vi faar optaget i Lovforslaget, og for det andet, at med de forhaandenværende Muligheder er jeg sikker paa, at Kommunerne og de sociale Boligselskaber kan klare det Byggeri, der skal gennemføres nu. Om der saa skal gives Støtte til privat Byggeri, naar der kommer flere Materialer, for at vi kan komme Bolignøden til Livs, er en Sag for sig. Det har jeg ikke udtalt mig imod, men Udvalget har jo i saa Henseende foreslaaet en vis Støtte. Derimod har jeg sagt, og det staar jeg ved, at hvis det private Byggeri vil have Støtte, maa det underkaste sig lignende